



PFN-KONTAKTEN

Gode nyheter fra
PRISON FELLOWSHIP NORGE

Høstnummer

Nr. 2 · 2003

Årgang 15

Toronto:

Refleksjoner fra en spesiell konferanse

Se side 4



Spennende foredrag

Se side 10



Olaf Stabell i Kosovo

Se side 7



Intervju

Finn Kristian Marthinsen

Se side 8



Fangene kjøpte materialer for egne penger og bygget kirken på dugnad

Fader Valdmir blir oppringt av direktøren for Metallostroyfengslet, og forteller at de har store disiplinære problemer.

I et møte med de innsatte kom de med ett spesielt krav. De vil bygge kirke. Og han ber nå Fader Valdmir om å møteadministrasjon og de innsatte. Det to timerlange møtet ga Fader Valdmir mange spørsmål. Organisering, bygge kirke på fengselsområdet. Da Fader Valdmir sa han var villig utløste det en takstfast klapping. Men nå ble direktøren fortvilet, jeg sa du kunne diskutere, men ikke love,

Landet lover hadde nå endret forbud mot det kristne initiativ og ble ikke lenger betraktet som statens fiende. Og nå startet det bygging av en kirke innenfor fengselsmurene, fantastisk.

Fangene kjøpte materialer for egne penger og bygget kirken på dugnad.

Fader Valdmir kjøpte ikoner og liturgiske gjenstander

Og det begynte straks med regelmessige gudstjenester og handlinger. Perestrojkaen hadde seiret.

En av de innsatte uttalte: Det var et felles ønske fra fangene om å få kirke, for sjelen søker etter det gode, og da må det være en kirke. Dessuten er det øyeblikk i livet som man bare kan overlate til Gud. Derfor trenger man å gå til et sted å skrifte, og man trenger en kirke. Da fangene ba om denne kirken, tenkte de også på den som en forbindelse til Gud og som et beskyttet sted.

*Fra Ingjerd Gilbrandt Kvarmes bok:
Bak Russiske Fengselsmurer.*



Den nye frelserkatedralen i Moskva er nok betydelig mer eksklusiv enn Fengselskirken som ble bygget av fangene. Men som Ingjerd sier var atmosfære og Ånd så merkbar at en fornemmet å komme inn i en ny verden.
Det er det indre som er avgjørende.

I Kor 6, 19

Vet dere ikke at deres legemer er et tempel for Den Hellige Ånd som er i dere, og som dere har fått av Gud? Dere tilhører ikke lenger dere selv.

«Hvordan bruker vi templet?»

Formannen har ordet!



Et kalenderprosjekt

Kan det være noe viktig å bruke tid og penger på å trykke en kalender som gis som gave til alle innsatte i Norge?

Etter de gode tilbakemeldinger som vi har fått for 2003-kalenderen, har vi besluttet å lage et ny kalender for 2004, trykket i 4000 eksemplarer.

Det er jo ikke hvilken som helst kalender vi trykker: Det er et høykvalitetsprodukt med flotte farvebilder, kunstverk fra kjente artister. En av våre medlemmer har lagt utrolig mye arbeid ned i å velge ut motivene og de "kristne budskap" som skal gis til videre inn i de innsattes hverdag. Vi tror det blir en meget betydningfull farveklatt med mening inn i den enkeltes liv, et lys inn i en deprimerende tilværelse som innelåst på en celle.

Vær med å be om at prosjektet skal lykkes og at vi får klarer å finansiere dette. Kristiansand Trykkeri har gitt oss et meget godt tilbud.

Takk for at du husker på oss - og de innsatte.

Hilsen Ingvald Viken

– **Alphakurs viste meg mer om Jesus enn hele mitt 37-årige liv før det**



Av journalist Arne Eide

– Jeg var veldig i tvil om jeg skulle ta sjansen på å melde meg på Alpha-kurs, for jeg har absolutt ikke tråkket ned dørstokkene i kirker og bedehus. Var nærmest bitter på både Gud og de kristne etter at jeg mistet en datter i krybbedød og hun jeg var forlovet med døde av overdose i ung alder. Svein Oddvar Thorsen, 37, fra Bergen tenker seg om før han går videre. Fengselsbetjenten i Ringerike fengsel har gitt ham en time til å bli intervjuet i anledning reportasje i "Alpha Norge". Noen ganger synes han det er vanskelig å sette ord på følelser og tanker etter å deltatt på to Alpha-kurs. Det første kurset i fjor høst ga mersmak, selv om jeg da var ganske sliten og hadde til tider problemer med å følge med. Men syntes det var artig å få lov å spørre og komme med innvendinger til det jeg hørte. Dessuten var det fint å kunne snakke om tro og tvil sammen med venner jeg har fått her i fengslet, og så kunne høre hva kurslederne mente. Etter det første kurset innrømmer Svein Oddvar at han ikke fikk med seg all verden. Han var sliten. Nedkjørt. Lei det meste. Men han hadde tatt beslutningen om å bli med på det neste kurset som startet en tid etter jul. og nå? Jeg har lært og hørt mer om Jesus og Bibelen enn jeg har gjort til sammen i hele mitt liv! stråler 37-åringen. Jeg viste ikke hva Palmesøndag var for noe før. Nå ber jeg og tror at det er sant det som står i Bibelen og det som fortelles, og jeg forstår mer av troen til en bror og svigerinne som er pinsevenner, sier Svein Oddvar som er i ferd med å snakke seg

varm. Men nærmest visker han: Jeg ber ofte, også for barna mine.

37-åringen har fire barn fra åtte til 16 år, med to forskjellige kvinner. Når han kommer ut på prøve til sommeren har han bestemt seg for å bruke mer tid på dem, samtidig som han nok er spent på om dette vil holde, at han kan holde seg unna alkoholen og de gamle vennene. Folk flest ville si at Svein Oddvar hadde en dårlig start på livet. Han har ikke hatt det beste utgangspunktet. Storparten av barn- og ungdommen har han tilbrakt på barnehjem og i fosterhjem. Første gang han kom på barnehjem var han under året. I alt har han bodd i kun fire år hos sine foreldre, som begge var alkoholikere. Det var en del slåssing, noe han selv "arvet" senere i livet. jeg var kjent for å være aggressiv og glad i flaska, innrømmer Svein Oddvar. Alkohol og slåssing og tyverier har da også gitt ham flere års opphold i syv forskjellige fengsler. Første gang i fengsel var han bare 17 år. Men det ble også en del år i jobb, for et cateringselskap, og gleden ved å lage mat har han beholdt også på innsiden av fengslene. Dessuten ble det noen jobber i fiskeindustrien i Bergen. Skoler ble det mindre av. --Mye besøk i fengslet? da jeg satt i Bergen ble det noen. Men her på Ringerike fengsel er det kun folk fra Prison Fellowship som har besøkt meg, og det er jeg veldig takknemlig for! Svein Oddvar har i samtalens løp lett for å komme tilbake til da han i 1991 mistet datteren Conni, ni måneder gammel. Bare to uker senere var han døden nær, ved en overdose, etter forloveden døde av overdose. Han fikk en sterk skyldfølelse. Han følte at



han selv kunne være årsak til at de to døde. --Det har hendt i det siste at jeg har ropt til Gud: .Hjelp meg! Og sant skal være sant, jeg føler meg bedre nå. Mye tvil gjør at han ikke kan kalle seg troende, ennå. opphold på evangeliesenter? Det har jeg ikke hatt mot til, det har virket truende å gå dit. Men etter Alpha-kursene vet jeg ikke... Men det vil jeg si: jeg anbefaler fengselsinnsatte å begynne på Alpha-kurs, det er det lures-te man kan gjøre, sier Svein Oddvar med overbevisning. Og så, er det tilbake til hverdagen, et fengsels hverdag. Fengselsbetjenten er tilbake på besøksrommet og tar Svein Oddvar med seg.

Refleksjoner fra en spesiell konferanse i Toronto

Vel nok har jeg deltatt i mer enn 10 større PF- konferanser rundt om i verden, men Toronto overgikk det meste, både i antall nasjonaliteter, variasjon i seminartilbud, fokus på vår Kristus-avhengighet i tjenesten – og en balanse mellom omsorg for fengselsinnsatte og offer. Et fullspekket program fra 0730 til 2230- men likevel muligheter for å finne fram til små fellesskap med fred og glede – og forundring over hva Herren gjør rundt om i verden.

Gamle og nye venner:

Egentlig ikke så lett å nevne noen blant de mange, men jeg vil likevel gjøre det, for å fokusere mangfoldet blant dem jeg

fikk stoppet opp ved: Ruanda, et land som mange kanskje ikke blir estimert som andre. Nylig et problematisk presidentvalg. Men i Toronto var de der fra PF, på tross av folkemord og historiske uforsonligheter for å fortelle om håp: Daglig leder i PF, Deo Gashagaza, koordinator John Ngabo Segasinde – og minst styrelederen Biskop John Rucyahana som på en helt spesiell måte har fått ledet forsoningsopplegget i Ruanda gjennom det lokalt tilpassede Umuvumu tre –prosjektet, som bringer familier av drepte i borgerkrigen i kontakt med fengslede gjerningsmenn –et «umulig prosjekt» – hvis det ikke var for Herrens medvirkning.

Tilsvarede var jeg innom standen til PF Cambodsja.. Er det virkelig mulig at kristne nå så snart etter Pol Pots maseutryddelser besøker innsatte i fengslene der. Jo visst er det sant.

Så treffer jeg Offiseren som leder delegasjonen fra Mongolia. Kristne i fengselstjeneste der? Verden blir snudd på hodet for uvitende meg.

Og gjensynet med leder for fengslene i Etiopia, et overstrømmende gjensyn med direktør Brhane Melka, som PF Norge hadde god kontakt med da han var i Norge i august 2002.

Og gjensyn etter mange år med Rev. Billy McFetridge fra Nord-Irland, et eksempel på en som for mange år siden



Den felles nattverdstdund med 700 delegater er en av de sterkeste inntrykk vi har fra Verdenskonferansen. Vi kjente sterke bånd til hverandre og vi ble alle knyttet sterkere til vår felles himmelske Far.



var sterkt engasjert i kampen mot IRA –med alle midler –og som ble helt forsonet med sine engang så forhatte mot-

standere under egen soning i fengselet. Og et nytt positivt bekjentskap, lederen for PF Estland, Aare Kruuser. Det skjer mye i Baltikum.

Menneskesyn i PF

Flere ganger, ikke minst fra selvopplevnte eksperter i Norge og Norden for øvrig, hører en at USA på mange måter er umuligst i klassen, og slett ikke kan være noe eksempel på fornuftig holdning til innsatte og offer for forbrytelser. Og PF har jo sin opprinnelse i USA og ledes fra USA. Kan det vel komme noe godt derfra?

Og så ser vi at bl.a. styreformann i PFI, Michael Timmis, PFI's vedrepsresident Ron Nikkel og Visepresident Dan van Ness uredd står fram og forfekter et menneskesyn som undertegnede og mange andre kan være stolte av. Lovbrudd skal straffes og gjerningsman-

nen skal ta konsekvensen i form av soning. Og det skal arbeides for å støtte offer så godt som mulig. Og all mulig anstrengelse skal utøves for om mulig å skape forsoning mellom gjerningsmann og offer. Det jobbes utrettelig for å fremme at prinsippene i Restorative Justice skal vinne fram på verdensbasis som alternativ til fengsel.

PFI's styre og Sekretariat har tatt et klart standpunkt mot dødsstraff. Dette standpunkt er basert på respekt for menneskelivets ukrenkelighet fra unnfangelse til naturlig død og en anerkjennelse av at Guds rettferdighet og nåde når ut til alle mennesker uansett hvilken forbrytelse som er begått.

Ingvald Viken

ALPHA-suksess i fengsler



Av Arne Eide

Alpha-kursene går sin seiersgang verden over, også i fengslene. I England har man en undersøkelse som viser at omtrent halvparten av Alpha-kursdeltakerne i fengslene, ikke kommer tilbake i fengsel! Kanskje man snart også kunne gjort en undersøkelse på det samme i norske fengsler, selv om det fortsatt er flere fengsler som ikke har slike kurs.

Buskerud

I Buskerud, nærmere bestemt i Ringerike fengsel har Prison Fellowship hatt Alpha-kurs i fem år. Totalt har knapt 150 innsatte vært innom Alpha-kveldene, en eller flere ganger. Både fengselsledelse, fengselsprest og innsatte har gitt tilbakemeldinger om at man ønsker disse kursene fortsatt. Vi har ikke talt dem, men flere deltakere har for første gang bekjent troen på vår Herre og frelser. Noen har fortalt at de har startet "bønnegruppe" for å be for sine medinnsatte!

Drammen

Den 13. august ble en historisk dag i Drammen. Da ble det dannet en PF-gruppe og valgt dette styret:

Inger Weiby, leder, Ola Koppang, nestleder, Kai Hermansen kontaktperson, Frank Abrahamsen, Kjersti Hermansen.

I begynnelsen av september var det klart for kontaktmøte i Drammen fengsel, med fengselsledelsen og leder og nestleder for Røde Kors sin fengselstjeneste i Drammen.

Møtet varkonstruktivt, der fengselsledelsen med daglig leder, Audun Tjore i spissen ga uttrykk for glede over at PF var interessert i besøk og med mulig Alphakurs.

Fengselsprest og prost Torstein Lalim kunne ikke være til stede, men til neste møte som skal innkalles av Tjore, skal Lalim møte.

Men før nytt møte i fengselyt, skal PF-Drammen, som blir en del av region Buskerud, med Mary Bjørndalen som leder, ha møte i Drammen den 26. september.

Hassel

Siste uker har vært spennende, først Drammen, så Hassel Fengsel som har åpnet for Alpha kurs for beboere.

Kurset har fått mange ledere med, og første kveld blir 15.10. kl. 19-20 Hassel ligger bare et steinkast fra Misjonskirken.

Men også du skal få være med: Be for alle kurs i fengslene, Noen steder er det ikke nok betjenig til å imøtekomme alle elevene.

På Ringerike fengsel har 150 gått kursene og fått diplom!



Intervju 14.9 2003:

Brita og Gunnar i Toronto

For fire år siden deltok dere på Prison Fellowship Verdenskonferanse i Sofia, Bulgaria.

Hva fikk dere til å delta igjen i Toronto Canada i august 2003?

«I vårt besøksarbeid for PF på Ullersmo fengsel treffer vi mennesker fra mange land.

De føler seg ensomme, frykter for tiden når de skal ut. På konferansen med delegater fra 105 land, tar vi kontakt med landets representant, for at de kan ta kontakt med vår innsatte som har bedt om det. De fleste blir jo sendt fra Norge etter soning, og til hva?

I talene til flere av delegatene som selv hadde prøvd fengsler, hørte vi hvordan kommunikasjon med PF kontakter, hadde ført til frelse og ny kontakt med positive folk i PF som lot deres erfaringer fra fengselstiden brukes til hjelp for andre.

PF s Fengselskontakter har underskrevet taushets løfte, men kan etter avtale med sin innsatte ta kontakt med PF kontakter i sitt land, familier, og de som kan være med å gi positiv hjelp. Til et nytt liv etter soningen. Så fra å ha vært en belastning de blitt en ressurs.

«Den verste straffen begynner når en er ferdig med soning.

Da er de fleste dører lukket.»

Var det slitsomt Brita?

Det var kjempesmerkelig, kostbar lang reise - koffertene på avveie, alt det negative blir borte. En står tilbake med mange positive erfaringer i møte med mennesker med en enestående kjærlighet til de som er hjelpeløse.

Hvor får dere overskuddet fra? Jesus-kommer det kontant.

Det viktigste for oss og guttene våre er at vi kan få kontakter som kan gi lysglimt i cella.

For en tid siden kunne kontakten vår i PF Brasil møte en på flyplassen som ble

hjemsendt,. Tilbakemeldingene har bare vært positive. Det siste er viktig.

Norge var representert med 7 delegater. Og i forhold til de store nasjoner er det noe de respekterte. At vi på vår tur til Niagara Falls ble jeg spurt av sjåføren om «Hvor ligger Norge»?! Sier litt om Olas plassering!

Konferansen inneholdt en mengde tilbud om læring i ALPHA, Justis, Forsoning.

Men å rekke alt er umulig, men innholdet ble jo delt på 700 mennesker, og alle hentet noe positivt.

Det har gjennom PF formidlet kontakt så innsatte kan få besøk, akkurat nå en fra Holland som får gjenforening med sine. Men det kan ikke være lett for dem å komme på besøk, alt er jo dyrt, men hvordan er mulighetene for å få et «transitthotell» på Kløfta eller i nærhe-

ten som kan gi bedre muligheter for besøkende. Har du som leser dette forslag og tanker—bring de til oss!

Vi har jo innkvartert mange privat, i likhet med andre PF grupper, men det belaster jo unødvendig det arbeidet vi primært ønsker å utføre.

0945 i dag søndag var Brita og Gunnar med flere på plass for å tilrettelegge nok en gudstjeneste sammen med fengselsprest Trygve Eriksen.

Og etter hvert kommer de fra avdelingene, vi synger og spiller, de har som regel forslag på sanger de liker og roen senker seg over opptil 60 innsatte.

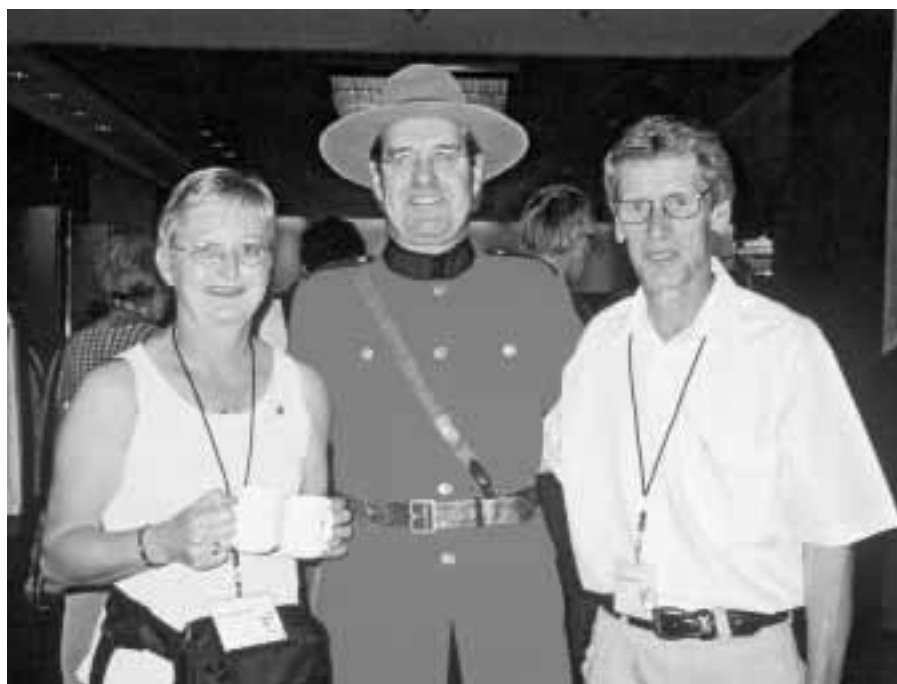
Når en tenker på at mange er nyfrelste og de fleste spørrende, kan dette være noe å tenke på for oss som ser mange tomme stoler i våre forsamlingshus. Husk det sitter over 2000 inne som ønsker sang og musikk og et budskap om kjærlighet og frihet.

Og spørsmålet fra de innsatte er ofte: Hvorfor spanderer dere tid, mat og engasjement på oss en tidlig søndags morgen?

«Vi er gla i dere, vi ønsker dere et nytt liv.»

Kommer det fra Brita og Gunnar.

Kåre Roland, ref



The Royal Canadian Mounted Police var tilstede for å være fotobjekt, men både Brita og Gunnar ble tatt godt vare på.

Krigens redsler graves opp

Rom 5, 7

Selv for en rettskaffen mann ville vel neppe noen gå i døden. Eller kanskje ville noen våge livet for en som er god.

Hvordan kan en Diakon reise til land, for eksempel Kosovo for å rydde opp etter morderne?

Diakon Olaf Stabell er en av dem.

Intet hotell, mat som er middels, fritid ukjent, mangler vann, usikkerhet, alle hater.

Brønnvannet er ødelagt.

Lik ble slengt ned i brønnene.

Nå skal det renses opp.

Olaf blir senket ned i den trange dype

brønnen.

Oksygenet minker og stanken tiltar.

Noe blinker der nede, det er litt vann og opp stikker en arm. Kurven fylles - heises opp og ned til jobben er gjort

Men å møte de etterlatte var kanskje det vanskeligste. Deres siste minne av en mann eller sønn var festet til netthinnen,

Ja også de små barna fra 5-6 år husket de brutale overgrep og med skudd, overtente legemer som ble kastet i brønnene.

Kåre Roland, ref



PF Norway Supports PF Latvia's Summer Camp for Prisoner's Children

PF Norway's generosity is making it possible for PF Latvia to send 12-15 Latvian children to PF Norway's summer camp. This joint programme began in 2000 when four children and two leaders from Latvia were invited by PF Norway to participate in their summer camp.

Dette har vært mulig med stor innstats fra Bærum Misjonsmenighet, Tove Stabell og mange givere, takk.

Why me?

Jeg lekte i hagen. Så kom en soldat - Vår nabo og lærer-

Han skyter min pappa-
river min mamma fra meg,
Jeg skriker, hun gråter veldig.
Soldaten kaster en ball mot
meg, Men hunden vår løper for
å ta den.

Jeg våkner - Restene etter hun-
den lå rundt omkring.
Mamma - jeg har det så vondt,
Foten min er nesten borte.
Mamma - jeg er så tørst -
Huset vårt brenner - å, det er så
varmt.

Jeg ser ryggen på Pappa,
Men han rører seg ikke. Sover
han?

Hvor er Pus og lekene mine?
Jeg vil prøve å be, men Gud er
borte, Borte i smerte, røyk,
vond lukt og uro.

Mamma - jeg er så tørst.
Du, får jeg se lillebror du har i
magen din?

Jeg vil prøve å be igjen - jeg
håper....

Tanker på Kreta, natten til 29.
mai 1999.

«De små ofres i de «stores» krig!»

Kåre Roland

Har du ikke betalt kontingenten, eller ønsker du å bli medlem?

Bruk konto: 1602.56.83092
Husk tydelig navn og adresse!

PF spør:

Intervju med Stortingsrepresentant Finn Kristian Marthinsen

Du var jo med den Norske gruppen som deltok på Prison Fellowships verdenskonferanse i Toronto 6-11 september, - Hvorfor deltok du på denne store samlingen?

Gjennom noen år har jeg fått innblikk i det viktige arbeidet som utføres gjennom PF både i vårt land, men også internasjonalt. Da jeg fikk en spesiell invitasjon til å være med til Canada, ble det nokså klart at jeg ville prioritere tid til å delta. I min funksjon som justispolitisk talsmann for KrF har jeg behov for kunnskap om erfaringer andre har høstet på det vanskelige feltet som omhandler rehabilitering av kriminelle. Ut fra temaene i programmet forventet jeg å lære noe nyttig.

Ble du noe klokere da?

Jeg fikk i hvert fall bekreftet at fengselsarbeid krever innsats fra flere enn de innsatte om vi skal lykkes med å hjelpe kriminelle til å bli ansvarlige medborgere. Det er helt nødvendig å satse på kompetanse og faglighet hos de ansatte, men i tillegg kommer omsorg og kjærlighet som viser at den innsatte er verdifull som menneske. En innsatt er ikke lik en hvilken som helst annen innsatt; alle kriminelle kan ikke skjæres over en kam. Men det er en ting som alle mennesker trenger, og som det er stort underskudd på bl.a. i kriminelle miljøer: kjærlighet.

Men det er jo en del som hevder at vi i Norge må ha vår egen form, ikke ape etter de metoder man bruker i land under andre himmelstrøk og med annen kultur?

Det handler ikke om å ape etter noen eller kopiere metoder slavisk. Men det dreier seg om å lære av andres erfaringer. Jeg tror vi må være såpass ydmyke at vi innrømmer at vi i Norge slett ikke har

funnet resepten på den medisin som utrydder kriminalitet. Jeg ble imponert over den store bredden i kompetanse og yrkesbakgrunn hos deltagerne på konferansen. Fengselsdirektører, advokater, justisministre, fengselsprester, sosialarbeidere, lærere, parlamentarikere, dommere i Høyesterett for å nevne noen. Og jeg tar nok ikke mye feil om jeg sier at resten av yrkeserfaringer fantes blant alle de 700 som representerte den øvrige frivillige tjeneste i Prison Fellowship stor samling.

For meg var det svært nyttig å knytte kontakter så å si over hele verden gjennom disse dagene i Toronto. Og selv om det var min første deltakelse i internasjonal sammenheng i PF, følte jeg det som jeg hadde vært der bestandig. Åpenhet, interesse og vennlighet ledsaget av ekte interesse for meg som menneske gjorde det godt å være med. *Du var ikke bare i Toronto?*

Nei, sammen med andre parlamentarikere hadde jeg gleden å bli invitert av det canadiske fengselsvesen til Kingston. Vi var 25 personer som i løpet av noen dager besøkte forskjellige fengsler og hadde seminar om arbeidet blant de innsatte i fengsler med høy sikkerhetsgrad - likesåvel som såkalte åpne fengsler anstalter.

Hvis jeg skal summere opp inntrykene fra min deltakelse i Canada, så må det bli stor takknemlighet for å være med i en organisasjon som gjør et fantastisk arbeid i 105 land, basert på den kjærlighet vi selv har møtt hos Jesus, slutter Finn Kristian, og jeg takker for tiden han avsatte, og ber om velsignelse for hans arbeide for de svakeste!

Kåre Roland, ref



Finn Kristian Marthinsen fant mange nye venner, her med Biskop John Rucyahana i den Anglikanske kirke i Rwanda. Med de utallige mord i landet, og utrolig fattigdom, hadde de meget å samtale om.

Mer stoff fra Toronto



Her er Delegationen fra Norge

Fra venstre: Ingvald Viken, Brita og Gunnar Skattum, Lena Fredhammar, Walter Jarwson, Finn Kristian Marthinsen og Kåre Roland

Nåla i høystakken!

Under møtene i Toronto ble jeg tilkalt til et fjernsynsintervju. Jeg tok brillene i hånden og ruslet tilbake, men så tittet jeg på brillene, det ene glasset var falt av! Hvor?? Jeg befant meg i et 44 etasjers hotell, med over 1000 gjester, 4 rulletrapper, med mer. Men jeg ruslet tilbake til min oppdragsgiver, vi lette i opptaksrommet, men nei «We shall look after», sier han. Kl. 2230 ringte han: «we have found your glas!» Kostbare nye briller er det ikke hyggelig å miste. Men Gud må ha sett dem!

Kåre Roland



Vi starter Limousin-tur til Niagara!

Niagara – betyr: **Vannets torden**. På begge sider av USA og Canada ligger et av verdens største vannfall, på USAs side er det 322 m bredt mens det i hesteskofallet er 915 m bredt. Toronto tårnet ble bygget i 1976 og er 553 m høyt og et utsiktspunkt 342 m over bakken. På 360m er det en restaurant som roterer.

Hotellet var på 44 etg! Hotellet som var leid, gikk konkurs bare 3 uker før Start dato. Men på en enestående måte ble den flyttet til Sheraton, ikke dårlig bytte for oss.

Det viste seg å være rimeligere å leie en limousin enn å ta turistbussen, og nå var vi virkelig storfolk. Og vi hadde gjester med oss. I limosine ble vi trygt fraktet fra Toronto til Niagara falls. Og det var en glede at vi også kunne invitere våre venner fra ledere fra Island PF Johann og Lara` Gudmundsson med en fartstid på 34 år i Islands fengsler! Og en venn fra Østauropa. Men litt forundret ble jeg da den flinke sjåføren spurte meg :»Hvor er NORGE?»



Langs Glommas bredde på Sanngrunn 29.-31. august:

Fengslende dager i en «blomstereng»

En blomstereng

Ingen verdensomfattende organisasjon er mer økumenisk enn Prison Eellowship, men mangfold er også et stikkord når folk i Prison Fellowship Norge setter hverandre stevne. Her var folk fra mange menigheter og med de mest forskjellige bakgrunner, og mange kunne fortelle hvordan Jesus hadde forandret deres liv. Uttrykksformene varierte fra gitar- og felespill, tungetale og kveding, diktlesning og sang. Og så tale da, selvfølgelig. «En blomstereng» kalte styreleder Ingvald Viken forsamlingen.

Stor interesse vakte foredraget til Ingjerd Kvarme lørdag formiddag.

Celler i kjelleren

Innledningsvis fortalte hun spøkefullt at hun og mannen, biskop Ole Christian Kvarme, delte kjelleren hjemme. Huset hadde tidligere vært politistasjon, og i kjelleren var det glattceller. Flere vegger hadde blitt revet ut og gitt plass til et kapell, men fortsatt var noen celler igjen. «Jeg har cellene, og Ole-Christian har kapellet», smilte Ingjerd.



Stolt over å være en del av Prison Fellowship

Denne hennes interesse for fengsler hadde blitt vakt tidlig, så hadde hun studert kriminologi, og i februar var hun i Washington og deltok i National Prayer Breakfast, den kjente årlige bønnesamlingen for parlamentarikere og spesielt innbudte gjester fra hele verden, som representant for Prison Fellowship. «Jeg er stolt over å være en del av Prison Fellowship», sa Ingjerd, «for jeg tror det arbeidet dere gjør er viktig».

Finnes det noe godt å si om fengselet?

Dette var ordlyden på foredraget hen-

nes. Allerede tittelen avslørte at hun sa på fengselet som noe meget problematisk. Dette synet hadde bade bakgrunn i hennes eget møte med fengselet i St. Petersburg og i den allmenne kriminologiske forståelse av fengselet som hun hadde tilegnet seg gjennom studiet.

Kriminologi og tro

Kriminologien setter ord på bade de samfunnsmessige vurderinger og de menneskelige prosessene som skjer når lover vedtas og lovbrøtere straffes og fengsles. Men troen i fengselet er et forsømt område i kriminologien, et område hun personlig hadde vært meget opptatt av. Den kristne tro representerer et annerledes menneskesyn enn det vi møter i strafferetten. Troen gir mulighet til gjenopprettelse og en ny begynnelse.

Troen som forandret fanger i St. Petersburg

I Metallostroyfengselet i St. Petersburg hadde hun sett at midt i dette grå, forferdelige fengselet hadde trosdimensjonen frembrakt et annerledes sted, en helligdom i tid og rom. Fangene hadde selv bedt om en kirke og bygget den til en liten perle av en bygning smykket med ikoner. Ikonmaleren hadde gjennom sin kunst funnet Kristus, andre hadde andre historier, men felles for dem var dette at livet hadde blitt totalt forandret der innenfor murene i møte med Guds tilgivelse. Og kirken var åpen hele tiden for dem som ville søke dit.

Hvorfor straffer vi?

Ingjerd Kvarme tok oss med på en reise i historien. Fra gammelt av var straffen religiøst begrunnet: Fangene skulle ha et behov for oppgjør og tilgivelse. Også for dødsstraffen gjaldt en slik «positiv» begrunnelse.

Moderne straffeteorier kan deles i to:

- De absolutte straffeteorier som ser bakover og har gjengjeldelse og gjenopprettelse som siktemål (E. Kant).

- De relative straffeteorier som ser framover og har forbedring av lovbrøtere og befolkningen for øvrig som målsetting.

Før straffen ble fengsel

De grusomste straffer, den mest bestialske tortur ble brukt: Brenning, halshugging, drukning, koking i vin, vann eller olje, levende begravning. For de mindre saker pisking, amputering, brennemering, gapestokk, landsforvisning etc. Usedelige kvinner måtte bære parykk av flettet strå og dårlige musikere fikk ubrukkelige blåseinstrument låst fast rundt halsen.

Fra 1700 tallet kom den moderne straffeformen fengsel. Tanken var at den mer humane straffen ikke bare skulle være hevn, men også føre til forbedring.

De første fengsler

Kirkens plass i samfunnet gav den i starten stor innflytelse på utformingen av fengselsstraffen. Mønsteret skulle nå være klosteret. Fangene skulle sitte isolert og gjøre bot. Men fangene hadde ikke valgt dette frivillig. Kirkens rolle ble en del av straffesystemet, og presten ble en del av sikkerheten.

Kirkens rolle

Det er viktig å forstå kirkens rolle den gang som en del av straffesystemet. I dag er kirkens rolle helt annerledes. I dag er presten **ikke** en del av straffesystemet, og prestens taushetsplikt er viktig for fangene. Gudstjenester er frivillig. Fanger setter ofte stor pris på preste-tjenesten. En sa det slik: «Det er farlig å føle, vi må stenge for følelsene, for alt er så forferdelig her at du ikke klarer deg hvis du føler. Den kristne forkynnelsen åpner opp for følelsene, men vi er ikke alene med det da, for prekenene henger sammen med de personlige samtalen.»

Hva gjør fengselet med et menneske?

Isoleringen fører ikke bare til en avstandstaking til den gale handling, men en utstøting av selve mennesket. Straffen har satt opp en grense mellom dem og oss. Etter soningen følger straffen gjerne som en slags utpeking av den straffede.

Å få arbeid og bolig og del i vanlig samfunnsfellesskap er problematisk. Fa tror i virkeligheten at straffen har forbedret den tidligere innsatte. Den utstøtte får en slags forbryteridentitet.

Kirkens og jusens begreper

Kirken har en del begrepar som henger sammen:

- Skyld og tilgivelse
- Rettferdighet og nåde
- Soning og forsoning

I strafferetten er bare de negative ordene beholdt. I kirken er skyld et eksistensielt problem som bare kan løses ved tilgivelse. I teologien er det ikke bare snakk om blind rettferdighet som i jusen. Rettferdighetsbegrepet er noksa komplisert, men det må konfronteres med nåden. Soning handler i jusen om å utholde straffen, i bibelen er det en aktiv handling med Jesus som offerlam i sentrum. Og det fører til forsoning.

Evangeliet i fengselet

Fengselet er stedet der mennesket er blitt identisk med det gjør, ikke med det er, og slik et nokså håpløst prosjekt. Evangeliet kommer inn i fengselet som noe diametralt motsatt av straffen: Et annerledes og positivt menneskesyn hvor likheten mellom oss er større enn forskjellene, et tilbud om en ny begynnelse og en oppfatning av hvert menneske som uendelig verdifullt og elsket av Gud.

En russisk fange som utsmykket kirkerommet på Ila skrev som forklaring til sin kunst: «Jesusbarnet plasserer jeg med hensikt nede ved døren, i skyggen under galleriveggen - for Kristus møter vi der vi minst venter det»

Foredraget utløste en samtale om viktige sider ved straffemetoder. Stor enighet så det ut til å bli om at det var viktig å skille rollene slik at straff og omsorgstenkning for fangene ikke ble sammenblandet.

Andre innslag

På Sanngrunn fikk vi ellers en engasjert innføring ved Arne Eide om Alphaarbeidet i fengselet. **Eric Olsson** fortalte levende på norsk om sitt siste og 54. besøk i russiske fengsler i Murmansk-

området. Mange mennesker hadde blitt berørt av Den Hellige Ånd og hadde blitt frelst.

Voldsofferets situasjon sjokkerte

Arbeidet med å gjøre Sycamore Tree, et program som handler om at et offer og en gjerningsmann skal møtes, tilpasset norske forhold går sin gang. Vi fikk høre om hvordan Tove Stabell, Tommy Gjøberg og Jarle Klungrehaug hadde hatt kontakt med lederen for voldsofferforeningen i Norge. Å høre hva hun fortalte hadde sjokkert dem, og de forstod godt hvorfor det var så vanskelig å få voldsoffer til å melde seg til et opplegg som handlet om forsoning.

Samfunnet gir altfor liten støtte til ofrene for kriminalitet. Politiet har fokus på gjerningsmannen, og offeret må ofte bare ordne opp for seg selv i en situasjon der hun er fysisk og psykisk skadet. Ofte fører skadene til et pengesluk. Noen må selge huset. All behandling skal det betales egenandeler på. Kommer forsikring inn i bildet, ma den skadde ordne opp selv. Voldsoffererstatning må du søke innen 5 dager etter hendelsen, ellers får du den ikke. Det hjelper ikke om du ligger i koma. Få vet jo om dette. Offeret har bare rett til bistandsadvokat i 7 timer. Og hans funksjon er bare å sørge for at rettsaken ikke går for hardt ut over offeret. Offeret har rett til å vite når gjerningsmannen kommer ut av fengsel. Det skjer bare i 5% av tilfellene. Angst og fortvilelse blir lett offerets følgesvenn. 43% av alle som har opplevd vold, forsøker å ta sitt eget liv. Hjelpeinstanser for offer er sjeldne, som en dråpe i havet.

Forsamlingen reagerte sterk pa det de fikk høre. I kommentarene til dette kom det fram at flere mente at offernes situasjon burde tas opp politisk. I alle fall skal det lages en voldsofferkonferanse 23. til 25. november i år.

Gudstjeneste

Etter mange tankevekkende innslag var det godt å komme sammen søndag til en nattverd gudstjeneste med takk til Ham som kan forandre menneskeliv.

PFN-kontakten

Informasjonsblad for
Prison Fellowship Norge
ISSN: 1501-9969

Prison Fellowship:

PRISON FELLOWSHIP NORGE er et tverrkirkelig kristent fengsels felleskap tilsluttet Prison Fellowship International. PF har som formål å hjelpe innsatte, eks-innsatte og deres familier og pårørende over hele landet.

Organisasjonsnr.: 979 658 184

Daglig leder: Kåre Roland
Tlf: 32 12 50 95 Faks: 32 13 93 12
Postadresse:
Stasjonsveien 46, 3533 Tyristrand
E-post: karoland@online.no
PFN webside:
<http://www.prison-fellowship.no>

Formann: Ingvald Viken
Tlf: 69 14 24 08/911 22 533
E-post: ingviken@online.no
Postadresse:
Solveien 12, 1710 Sarpsborg

Sekretær/PR: Arne K Eide
Tlf: 32 70 06 68/918 65 074
E-post: a-eide@online.no

Ajourhold adresser/medlemmer:

Prison Fellowship Norge
Boks 49
1662 Rolføy
E-post: a-ed@online.no

Kontingent: Bankkto. 1602.56.83092

Gaver til arbeidet:

Bankgiro 1627.10.63974
postgiro 0531.33.8661

Kasserer: Arvid Kolstad

Regnskapsfører: Rolf Larsen
Prison Fellowship Norge
Postboks 212
1319 Bekkestua

Bønnekontakt: Gillian Holby
Telefon: 32 15 89 88/901 64 311
E-post: jillholby@c2i.net

Vår revisjon: REVICO Sandvika AS
Statsautorisert revisor Sturla Olsen,
Pb. 455, 1301 Sandvika

Redaktør: Kåre Roland
Lay out og trykk:
Caspersens Trykkeri AS, Vikersund.

Returadr.: Prison Fellowship
Stasjonsveien 46
3533 Tyrstrand

B

Ettersendes ikke ved varig adresseendring, men returneres
til avsenderen med opplysning om ny adresse.



Feiret 80 år i september

En blid oppgående 80 åring Hans Rasmussen, Nakkerud feiret 80 år 20. september. Hans ble med på «fengslende dager» for noen år siden, og fant fellesskapet så godt at han tok kurs som fengselskontakt, og det har blitt mange besøk. Men Han er mangfoldig, som bonde snekker og medmenneske makter han å være noe for alle. Venner hyllet han, men pengene, kr 3.500 sendte han til PF til utgivelse av kalender. Vi takker deg og ønsker deg god helse og mange år i tjenesten Hans!

Fengslende dager

Arrangementet i år var så vellykket at det blir «fengslende dager» på Sanngrund 3. 4 og 5. september 2004. Merk deg tiden NÅ! Ring for å sikre deg hytte! Kom med forslag på emner og talere!



Tove, Jarle og Tommy var en flinke!



Jon spør «Jarle, kan du forklare meg.....»



Utsnitt av forsamlingen

Aktiv tjeneste i

PRISON FELLOWSHIP NORGE's
fengselsarbeid: Tar du utfordringen?



- Jeg vil være medlem i Prison Fellowship – kr 200,- per år
Familie kr 300,- per år
- Jeg vil delta i bønn for arbeidet
- Medlemskap regnes til skriftlig oppsigelse
- Jeg vil være brevvenn med en innsatt
- Som innsatt ønsker jeg en brevvenn
- Jeg vil kunne delta i følgende tjeneste:

(Spesifiser)

- Jeg vil dyktiggjøre meg til tjeneste gjennom kurs
- Jeg vil støtte økonomisk

PFN-kontaktren 2/03
Navn: _____
Adresse: _____
Postnr.: _____ Tlf.: _____
Sted: _____

Kalender

Vår gode venn og skaper av kalenderen som ble gitt de fleste innsatte i 2003, er blitt etterspurt fra innsatte, fengselsprester og flere. Nå har Odd Beverfjord laget nytt oppsett, men vi er i behov for midler til trykk og sending. I fjor kom venner og tro til i siste øyeblikk. Nå har en menighet lovet et beløp. Kanskje kan du påvirke din menighet, eller andre. Det arbeides med stor interesse fra PFI om utgivelse på Spansk og Engelsk. Da kan hundretusen bli møtt med en kristen kalender, Bli med du også!